

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sancta Communitas, In Paupertate religiosa inviolata

Wissingh, Anton

Coloniae Agrippinae, 1699

Cap. XXIII. De ulteriore felicitate communitatis religiosæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49611](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49611)

initio Religionis prævenire non potuit. De quo S. Bonav. c. 8. vitæ, §. II. sic scribit : *Tanta frequenter afficiebatur mœstitia super scandalo pu-
fillorum, ut deficere se putaret, nisi fuisset divina
clementia consolatione suffultus. Cùm autem se-
mel maliturbatus exemplis anxio spiritu miseri-
cordem Patrem precaretur pro filiis, responsum
hujusmodi reportavit à Domino : Cur tu pauper
homuncio conturbaris? an ego te super Religionem
meam sic Pastorem institui, ut me principalens
nescias esse patronum? hominem simplicem ad hoc
te constitui, ut, quæ in te fecero, non humane indu-
stria, sed superna gratia adscribantur. Ego vo-
cavi, servabo, & pascam: & aliis excidentibus,
alios subrogabo; ita ut sinati non fuerint, faciam
illos nasci. h. i.*

CAPUT XXIII.

De ulteriore felicitate communitatis religiosa.

DE hac jam plurima dicta sunt supra c. 7. plura
hic dicentur. Proinde

Q. I. In quibus consistat felicitas statûs Reli-
giosorum in communitate exacta viventium.

R. Quòd (præter supra recensita) in sequen-
tibus. I. Quòd imitetur quodammodo statum
Beatorum in cælis : de qua Ven. Beda cit. à S.
Bonav. in Pharetra l. 4. ubi inquit: *Qui ita vi-
vunt, ut sint omnia communia in Domino, cæno-
bita vocantur. Quæ vita tantò felicior est, quantò
statum seculi futuri imitatur, ubi omnia commu-
nias*

nia; quia Deus est omnia in omnibus: & quia ibi summa pax, & securitas, civitas in qua typus huius vite præcessit, Hierusalem, id est, visio pacis dicta est. h. i.

II. Beatitudo quædam terrena, Deo placita. Cui aptatur, quod dixit Seneca Epist. 48. ante med. Non potest quisquam beatè degere, qui se tantum intuetur, qui omnia ad utilitates suas convertit. Alteri vivas, oportet, si tibi vis vivere.-- Idem. In hoc gaudeo aliquid dicere, ut doceam: nec me ulla res delectabit, licet sit eximia & salutaris, quam mihi unus sciturus sum. h. i.

III. Quies jucunda inculpata. Cui accommo- da dictum cit. Senecæ in proverbiiis: Quietissime viverent homines, si duo verba tollerentur meum, & tuum.

IV. Bonum unius accrescit alteri indigenti. S. Gregor. in Registro l. 2. c. 68. Nullus vestrum, neglecta utilitate communi, suo lucro prospiciat.-- Bonum proximi etiam otioso commune fit, qui de alterius actibus gaudere communiter scit.

S. Chrysof. in quodam serm. Omne quod nostrum est, tunc magis nostrum erit, si sit nobis commune cum fratribus. Idem super Joannem: Qualiter est imitatores fieri Christi? R. Ad communem utilitatem omnia negotiantes, & non qua nostra sunt, quærentes, &c.

S. Ambros. l. 3. offic. c. 2. Qui perfectè sapit, nescit sua spectare commoda, sed ad illud, quod æternum est, quod decorum atque honestum, toto affectu intendit, quærens non quod sibi utile est, sed quod omnibus.-- Nihil iudicandum utile, nisi quod in commune proficit, G S. Bern.

S. Bern. l. 3. de confid. post med. *Queritur inter dispensatores, ut fidelis quis inveniatur; ubi necessitas urget, excusabilis dispensatio est: ubi utilitas provocat, dispensatio laudabilis est; utilitas, dico, communis, non propria: nam cum nihil horum est, non plane fidelis dispensatio, sed crudelis dissipatio est. h. i.*

V. Jucunditas in spe retributionis fundata. De qua in vita S. P. Francisci c. 7. De eo ait S. Bonav. Nonnumquam fratres ad petendam eleemosynam hortans, verbis utebatur hujusmodi: ite, inquit, quoniam hac novissima hora Fratres Minores commodati sunt mundo, ut electi in eis impleant, unde à Judice commendentur, illud audientes suavissimum verbum: quamdiu fecistis uni ex his fratribus meis minimis, mihi fecistis. -- Quamdiu non fecistis uni de Minoribus his, nec mihi fecistis (Matth. 25. v. 40. & 45.) NB. Jucundum proinde dicebat, sub Fratrum Minorum titulo mendicare. -- Illum sanè panem Angelicum esse dicebat, quem pro Dei petito amore, & Beatis suggerentibus Angelis, pro ipsius charitate largitum sancta paupertas colligit ostiatim. h. i.

VI. Fratrum ad invicem socialitas, amicitas, confidentia, sublevatio, supportatio: proximorum ædificatio, resignatio, obediendi promptitudo, &c. De quibus l. c.

Q. 2. Cur Religiosus debeat amoris brachiis aspirare, & amare S. Communitatem suo Ordini consentaneam.

R. Cum S. Bonav. quòd propter sequentes causas, quas ipse explicat in Diæta salutis Tit. 4. in
ini-

initio. Tria commendantur in Religione vel Religiosis, scil. I. Ponderus maturitatis. II. Amor communitatis. III. Fuga proprietatis. Religiosus debet amare communitatem, & hoc multiplici exemplo. Videmus enim, quod plures homines quando sunt congregati, incedunt securius, resistunt fortius, solatiantur iucundius. Unde dicitur in Eccles. c. 5. Melius est duos esse simul, quam unum. Videmus insuper e contrario, quod avis sola singularis vel est rapax, ut accipiter; vel amisit socium, ut turtur. Sic Religiosus singularis vel est rapax, detrahendo, vel iudicando patrem vel proximum; vel amisit socium, id est, Christum.-- Videmus etiam, quod sola candela per ventum extinguitur, sed non ita de facili, quando cum aliis ardet. Sic plures congregati vinculo charitatis, juncti melius lucent per exemplum, vehementius ardent per desiderium divinam. Unde dicitur in Ps. 49. Congregate illi Sanctos eius. Videmus etiam praterea, quod non unus denarius, sed plures faciunt thesaurum: non unus miles, sed plures faciunt exercitum: non unus scholaris, sed plures faciunt studium: non unus bos, sed plures trahunt iugum: non unum membrum, sed plura faciunt corpus unum: non una apis, sed plures componunt favum: non una species sed plures faciunt electuarium. Sic cum plures sunt uniti per amoris vinculum, est in eis absque dubio maior abundantia meritorum. Unde in figura huius non unus solus discipulus, sed plures discipuli receperunt Spiritum S. ut dicitur in Actis. h. i.